

prima instanță: T. Leahu
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Aurelia Buruian,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe
Acțiuni „Moldasig” împotriva Aureliei Buruian cu privire la repararea prejudiciului
material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de către Aurelia Buruian, fiind menținută hotărârea Judecătoriei
Rezina din 24 decembrie 2015,

constată

La 29 mai 2014, Societatea pe Acțiuni „Moldasig” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Aureliei Buruian cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 01 februarie 2011 Societatea pe
Acțiuni „Moldasig” a încheiat cu Aurelia Buruian un contract de mandat în asigurări
nr.4794, potrivit căruia ultima a fost împuternicită să încheie din numele societății
contracte de asigurare în schimbul unui comision.

În scopul îndeplinirii obligațiilor contractuale Societatea pe Acțiuni „Moldasig”
a transmis Aureliei Buruian polițe de asigurări obligatorii interne, externe și benevole.

La începutul anului 2012, în urma verificării rapoartelor privind sumele bănești
depuse pe contul de decontare a companiei, șefa reprezentanței Rezina a depistat că
pe contul companiei au fost transferați mai puțini bani.

Ca urmare a verificărilor s-a stabilit că Aurelia Buruian la îndeplinirea obligației
prevăzute de contractul de mandat însușea banii clienților asigurați. În urma cercetării
cazurilor constatate, a fost stabilit că Aurelia Buruian a îndeplinit și a eliberat
contracte de asigurări cu însușirea primelor de asigurare încasate, în beneficiul său.

Susține reclamantul că, prin acțiunile sale ilicite Aurelia Buruian, folosindu-se
de situația de serviciu, intenționat, având scopul însușirii banilor Societății pe Acțiuni
„Moldasig” întocmind în perioada 01 ianuarie 2011 - 31 decembrie 2013, din numele
său mai multe contracte de asigurare obligatorii de răspundere civilă auto, nu a

executat obligațiunea contractuală privind depunerea sumelor bănești, încasate de la clienți pe contul de decontare a companiei în mărime de 13 875 lei.

Indică reclamantul că, după stabilirea acestor fapte, Aurelia Buruian a depus o cerere prin care a recunoscut datoria față de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, asumându-și obligația de a o achita lunar conform unui grafic stabilit de către părțile cointeresate, urmând în continuare să activeze în cadrul companiei.

Totodată, pe parcursul activității, la 29 mai 2012, de către Aurelia Buruian în calitate de agent, a fost încheiat și eliberat lui Victor Bezede polița/contract de asigurare obligatorie internă valabilă până la 28 mai 2013, privind asigurarea răspunderii civile pentru pagube produse de autovehiculul de model „Renault Megane” cu număr de înmatriculare P 563 BT, încasând o primă de asigurare în mărime de 320 lei, sumă pe care însă nu a depus-o pe contul de decontare a companiei.

La 06 august 2012, de către asiguratul Bezede Victor a fost produs un accident rutier cu implicarea mai multor vehicule, vinovat de comiterea acestuia și de cauzarea pagubelor, fiind recunoscut conducătorul autovehiculul de model „Renault Megane” cu număr de înmatriculare P 563 BT, Bezede Victor. Ca urmare a accidentului rutier au fost avariate două unități de transport, astfel de către Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, au fost pornite două dosare de daună în sumă totală de 18 579,34 lei.

Conform pct. 3.3.10, 4.1 și 4.5 a contractului de mandat în asigurări contractuale în cazul în care agentul nu a respectat condițiile contractuale, și anume, a întârziat cu depunerea primei de asigurare încasate de la asigurat, în casă sau pe contul companiei și în perioada de întârziere s-a produs cazul asigurat, acesta urmează să compenseze despăgubirea de asigurare achitată asiguratului sau persoanei despăgubite de către companie.

Indică reclamantul că achitând despăgubirea de asigurare Societatea pe Acțiuni „Moldasig” a preluat în limitele sumei achitate dreptul asiguratului la creanță. Astfel, Aurelia Buruian urma să achite companiei sumă totală a datoriei în mărime de 32 454,45 lei (13 875,11 + 18 579,34 lei).

În scopul soluționării amiabile a litigiului în adresa Aureliei Buruian au fost expediate mai multe pretenții cu propunerea achitări benevole a sumei prejudiciului suportat. Buruian Aurelia a depus o cerere prin care a recunoscut datoria față de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, care însă nu a achitat-o.

Solicită Societatea pe Acțiuni „Moldasig” încasarea din contul Aureliei Buruian în beneficul său a prejudiciului material în sumă de 32 454,45 și a cheltuielilor de judecată în sumă de 973,63 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rezina din 24 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind încasat din contul Aureliei Buruian în beneficiul Societății pe Acțiuni „Moldasig” prejudiciul material în sumă de 32 454,45 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2037,03 lei, în total - 34491, 48 lei (f.d. 161-165, Vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Aurelia Buruian, fiind menținută hotărârea Judecătorei Rezina din 24 decembrie 2015 (f.d. 187-194, Vol. II).

La 27 iunie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 195, Vol. II).

La 25 august 2016, Aurelia Buruian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 25 august 2016, este depus în termen, deoarece la materialele pricinii nu există dovada recepționării de către recurentă a copiei deciziei emise.

În motivarea recursului Aurelia Buruian a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță, au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurenta susține că instanța de apel nu a supus examinării rapoartele privind rezultatul activității sale în cadrul Societății pe Acțiuni „Moldasig”, în care nu sunt reflectate toate contractele și polițele de asigurare încheiate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 14 septembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Societății pe Acțiuni „Moldasig” cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

La 10 octombrie 2016 Societatea pe Acțiuni „Moldasig” a depus referință la cererea de recurs declarată de Aurelia Buruian prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Aurelia Buruian, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Aurelia Buruian, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Aurelia Buruian, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală